

Finland behöver Sverige

Frågan är hur mycket avogheten mot svenskheten har kostat.

Skriven av Jan Ola Klåvus. Artikeln publicerades under rubriken "opinion" i Syd-Österbottens Tidnings webbupplaga den 15 september 2017 med anledning av Finsk-svenska handelskammarens exportseminarium i Närpes samma dag.

Då Finland firade 100 år i Kungsträdgården i Stockholm för en tid sedan var en rad pressfotografer samlade. En av dem hamnade lite på sidan om då han inte verkade kunna så många ord svenska. Det var finlandssvenska krafter som höll i trådarna. Niklas Rosström, Mark Levengood, Maria Sid, Krista Siegfriids, Närpes skolmusikkår och många fler var där. Egentligen påminde evenemanget lite om Tomatkarnevalen i Närpes.

I fredags höll Finsk-svenska handelskammaren ett exportseminarium på Frank Mangs center i Närpes, också det med anledning av att Finland fyller 100 år.

I en intervju i tisdagens SÖ framhåller Kjell Skoglund, vd för handelskammaren, vikten av att kunna det som kallas "small talk". För att kunna delta i ett informellt "small talk" är det till fördel om man kan tala språk som används vid tillfället. En sådan diskussion kunde inte den finska pressfotografen delta i. I stället hamnade han lite på sidan om. Och det är just så man många gånger kan uppfatta finländskt näringsliv: Lite på sidan om.

Sedan har vi språkfrågan och hetsen mot det svenska språket som blivit vanligare under senare år. En allt mer avog inställning till svenskheten har nått över nyhets-tröskeln i utlandet. Ett möjligt samarbete och vilja till "small talk" kanske inte alltid blir så överväldigande med en sådan nyhetsrapportering i bakhuvudet.

Skoglund konstaterar att finlandssvenskarna fungerar som brobyggare. De kyliga vindar gällande svenskan i Finland, kan kanske mer än vi tror påverka den ekonomiska utvecklingen i Finland som de senaste åren varit svag. Svensk exportindustri har gått som på räls under senare år. Finsk exportindustri har i det närmaste stammat på stället. Finland behöver draghjälp från Sverige.

Det är länge sedan "lottovinsten" Nokia såg sina glansdagar och landets beslutsfattare vande sig vid att det inte finns någon botten i penningkistan, utan att det bara är att ösa på.

Sverige har hela decenniet minskat kostnaderna inom offentliga sektorn. I Finland har de ökat.

Fortsättningsvis fortsätter statskulden att öka. Helsingin Sanomat levererade en dyster framtidsprognos för pojken Paavo och hans jämnåriga (i en artikel 30.8). Den offentliga skulden är i dagsläget 25 000 euro per invånare. I år använder staten fem miljarder euro mer än vad man har inkomster. Med den här takten får Paavo från Nurmijärvi och alla andra barn som föddes den 30 augusti i år i Finland vara beredda att punga ut med 83 700 euro var för pensioner åt sina föräldrar och mor- och farföräldrar. Därtill ska han under karriären i arbetslivet betala 8 000–10 000 euro för sjukhus- och åldringsvård per år.

Då är det ju bra att det finns österbottniska företag som klarar sig bra i konkurrensen. För ett österbottniskt företag längs kustremsan är det väldigt enkelt att skapa kontakt med Sverige eftersom språket förenar.

En Närpesbo kan känna sig både glad och stolt då en sopbil kommer körande på gatan i Stockholm. Med mycket stor sannolikhet är den tillverkad av NTM i Närpes.

Finsk-svenska handelskammaren höll även seminarier i fjol. I ett referat i Kauppalehti skrev Antti Lehmusvirta att samarbetet inom näringslivet och de inofficiella relationerna mellan Finland och Sverige verkar vara både levande och fruktbart.

Bromsen ser ut att finnas inom politiken och hos politikerna.